

İslamoğlu Mustafa'ya Mektûb

Selam hidayete uyanlara olsun....

İslamoğlu Mustafa!.. Son zamanlarda duydum ki, Âdem Aleyhisselam'ın meniden yaratıldığını, babasının olduğunuve topraktan yaratılmadığını söylemişsin. Üstelik bunun ayette yer aldığını ve topraktan yaratıldığı inancının **İsrailiyyât**'a dayandığını da iddia ile Allâh'a iftira ediyormuşsun.

İşin ucunun buralara kadar varacağı, yani gelip açık bir Kur'an inkârına ve imansızlığa dayanacağı senin hallerinden, tavırlarından ve yalpalayarak gidişinden belliydi. Bu yolun ucunun buraya çıkacağını gözü olanlar apaçık bir şekilde çok çok öncelerden bile görüyorlardı.

Mustafa!.. Nasıl da Allah'dan korkmadan o aslı astarı olmayan saçma düşüncelerini ayetlere dayandırabildin; Allâh'a iftira edebildin?! Demek ki hakiki ilim erbabı olan geçmiş hidayet imamlarını ve Sünnet'i süpürüp çöpe atman bu hezeyanlarına zemin hazırlamak içinmiş. Zırcahil olduğunu ne kadar da açık etmişsin!.

Nasıl öyle olmasın ki:

İnsan sûresinin ikinci ayeti **إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ** "Şüphemiz olmasın ki biz insanı karışık meniden yarattık" ilâhi kelimasında yer alan **إِنَّا** "el-insan" kelimesinin başındaki **lâm-ı tarif** olan **الْ**in /el'in cins manasında olduğunu ve bütün insanları içine alacağını o yüzden Âdem'in de bu insanlardan olduğu için topraktan değil, nutfeden/meniden yaratılmış olduğunu iddia etmişsin..

Biz de diyoruz ki:

Burada farkında olmadan hem mantık ilmini hem **Arap dilini** hem de İslam dinini ve bu dinin kitabını bilmediğini en üst perdeden ilan etmişsin. Doğrusu senin cahillik miktarının ne kadar olduğunu anlatmak son derece güçtür; zira ucu bucağı görünmemektedir. Ancak biz birkaç madde yazalım ki, harmandan alınan bir avuç, kalanının kıymet ve derecesini bildirsin ve göstersiz.

1- Ne gariptir ki, Felsefeci **Caner Taslaman** bu apaçık mantıkî saçmalamaya şu ana kadar herhangi bir ses çıkarmadı ve çıkarmamaya devam etmektedir!.. Nasıl böyle yapabilir?!.. Oysa bu iddia, Mantık ifadesiyle sonu gelmeyen şeyleri birbirine dayandırmak demek olan ve akli hükmünün muhal ve dolayısıyla batıl olduğu malum bir teselsülü bulundurmaktadır. Şöyle ki: Eğer Âdem aleyhisselâm, bir insan olmakla topraktan yaratılmayıp mutlaka meniden meydana geldiyse ve dolayısıyla bir babası varsa, babasının babası da olmalıdır. Ve bu nihayete kadar böyle gider. Böyle bir iddia akli bir muhal olmanın yanında insanın kadim olduğu yani sonradan yaratılma olmadığı neticesini de doğurur. Bu ise -değil bir müminin- akli başında sıradan bir insanın bile ortaya atabileceği bir iddia olamaz.

2- Bay Mustafa!.. Âyetteki **el-İnsân** lafzının başında yer alan **el**'in cins manası bildirdiğini, dolayısıyla bütün insanları içine alacağını, netice

olarak da **Âdem aleyhisselam**'ın bu bütün içinde olduğunu söylerken nice sebeple ne kadar da kahredici ve güldürücü bir tavır sergilemişsin!..

Bu sebepler hakikaten çok fazla ise de işte size bazıları:

Birincisi: Bu sözünle önce Arab dilinden habersiz olduğunu bilmeden ortaya koydun.. Çünkü ism-i mevsul olmayan ve **lam-i tarif** olan el'in çeşitlerinden birisi de evet cins için olmasıdır. Ancak, kimi âlimlere göre cinsten sadece mahiyet yahut hakikat mülâhazası bulunur, istiğrak yani fertlerin tamamı düşünülmez. Buna göre el'in başına geldiği isimle murat edilen, o ismin fertlerinin tamamı değil, mefhumudur. Kimilerine göre de cins bazen istiğrak ifade edebileceği gibi kimi zaman etmediği de olur.

Sen ise cins deyip diğer manalarından biri olan ve bütün fertleri içinde bulundurmak demek olan istiğrak manası veriyorsun. Hâlbuki bu -dilini yeni talebeleri dahi bilirler ki- fertlerin tamamını cins yahut her cins değil, istiğrak veya istiğrak manasındaki cins için olan el'in başına geldiği isimler içine aldırır.

İkincisi: Farz-ı muhal bu el, cins değil de **istiğrak** yahut istiğrak manası bulunduran cins manasında olsaydı bile dilde ve usulde istisna denilen bir ilmi bahis vardır. Yani senin anlayacağın, bir şey umumi ifade edilmesine rağmen hemen ardınca yahut daha sonra gelen bazı harici karine/ipucu ve delillerden hareketle istisnalarının bulunduğu çok olur. Bunu sadece dilden anlayanlar değil, ümmi kocakarılar bile bilir. Nitekim bu çok açık bir husus ise de misal olarak aşağıdaki ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

{ إِنْ سَأَلْتَهُ مَنْ خُلِقَ هَلْ يُلْوَعًا * إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ هَلْ يَنْصَرُّ * وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا * إِنْ سَأَلْتَهُ مَنْ فِي الْأَمْوَاجِ رُبٌّ مُبْدِيٍّ * هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ * وَالَّذِينَ فِي الْأَمْوَاجِ أَمْوَالُهُمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ * لِلْمَلَائِكَةِ وَالْمَحْرُومِ * وَالَّذِينَ يُضَدِّقُونَ بِيَدِهِمُ الدُّنْيَ * وَالَّذِينَ هُمْ مِنَ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ * إِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ غَيْرُ مَا مَوْعِدٌ * وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ }

"İnsan, hırsı çok ve sabrı az olarak yaratılmıştır. Ona bir şer/zarar dokunursa çok feryad u figan eden bir varlıktır. Ona bir hayır/mal dokunursa çok pintidir, menedicidir; kimseye bir şey koklatmayandır. Ancak namaz kılanlar bundan müstesnadır, ayırdır"(Mearic:19-29)

Mustafa!.. Senin bu ayetlerden ya haberin yok yahut da bile bile batıl iddian için getirdiğin ayet ile oynamaktasın. Bu iki kötü ihtimalden ikincisi tabii ki birincisinden çok daha kötü.

Üçüncüsü: Böyle bir tamimle yani sizin uydurma ifadelerinizle genelleme ile **Allâh azze ve celleyi** yalanlamanın yanında, İsa aleyhisselam'a da -hâşâ- bir baba bulmak zorunda kalacaksın.

Umarım, Yehudilerin iftira ettikleri gibi -hâşâ- "**0'nun babası marangoz**

Yusuf'tur" da demezsin!..

Âyette şöyle buyrulmaktadır:

{ إِنْ مِّثْلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ كَمِثْلِ آدَمَ خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ }

“İsa’nın Allâh katındaki misali, Âdem’in misali gibidir. O’nu (Âdem’i), topraktan yarattı.”(Âli İmrân:59)

Bizim Nebîmize de O’na da salat ve selam olsun.

Dördüncüsü: Allâh azze ve celle yukarıdaki ayetinde Âdem aleyhisselam’ı - zırdeli olmayan her kesin kolayca anlayacağı bir açıklıkla- topraktan yarattığını haber verdiği halde bu inancı İsrailiyyat’a bağlayan ne demek oluyor? Hakikatlerin karşısında mevzi kazma düşüncesinde olan hemen hemen her bir uyanığın tevessül ettiği ucuz bir itham olan İsrailiyyat karalamasına sarılmışsın. Ne yapmak istiyorsun? **Nebî sallallahu aleyhi ve sellem efendimizi** mi, yoksa Allâh’ı mı yahut her ikisini mi itham ediyorsun? Kimi yalanlamak peşindesin? Bunu bir açıklasan da merakları ortadan kaldırsan inan çok iyi olur.

Beşincisi: Senin bu iddian, insanlık tarihi boyunca değil bir Müslüman âlimden veya cahilden, semavi din mensubu olan hiçbir kimseden işitilmemiştir. Hatta dinleri inkâr edenlerin bir kısmından başka kimseden duyulmamıştır.

3- Mustafa!.. Sen buna göre İsa aleyhissem’in da babasız olduğunu Kur’ân’ın bu ayetine dayanma iddiasıyla inkâr etmek zorundasın.

Öyle ya...

Allâh **İnsan sûresindeki** ayette **el-İnsân** demekle bütün insanları kastedti.

İsa aleyhiselam da bir insandır.

Öyleyse, -hâşâ ve kellâ- İsa aleyhiselam da bir babadan gelmiştir.

Hâlbuki Rabbimiz şöyle haber veriyor:

{ قَالَتْ رَبِّ أَوْزِدْنِيْ وَلَدًا وَلَمْ يَمْسَسْنِيْ
بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِنْ
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّهُ يَفْعُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ }

“(Meryem), Ey Rabbim!.. Bana hiçbir beşer dokunmadığı halde çocuğum nasıl olur? dedi. (Cibril de) Rabbim, dileyeceğini işte böyle yaratır. Bir işe hükmederse ona sadece ol der, o da olur, dedi.”(Âli İmrân:47)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

Öyleyse, geberesi **Mustafa şaşırtıcı bir kâfirdir (yahut 'nankördür')!**

Rabbimiz yine şöyle buyurdu:

{ إِنْ كَانَ الْإِنْسَانُ لَظَالِمٌ كَافٌ }
{ İN KÂN-İ'N-İNSÂN-İ ZÂLİM-Ü KÂF-Ü }

“Şüphesiz ki insan elbette çok büyük bir zalimdir ve çok büyük bir kâfirdir (yahut 'nankördür.')" (İbrahim:34)

Şimdi burada bir kıyas yapıp şöyle mi diyelim?:

Allâh bu ayette el-İnsan demekle bütün insanları kastedti.

Mustafa da bir insandır.

Öyleyse Mustafa da çok büyük bir zalimdir ve çok büyük bir kâfirdir; yahut nankördür.

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَافُورًا }
{ VAKÂN-İ'N-İNSÂN-İ KÂF-ÜRÂ }

“İnsan çok büyük bir kâfir yahut nankör olmuştur.” (İsra:67)

Şimdi burada bir kıyas yapıp şöyle mi diyelim?:

Allâh bu ayette el-İnsan demekle bütün insanları kastedti.

Mustafa da bir insandır.

Öyleyse Mustafa da çok büyük bir kâfir (yahut nankör) olmuştur.

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ إِنْ كَانَ الْإِنْسَانُ لَكَافُورًا }
{ İN KÂN-İ'N-İNSÂN-İ LAKÂF-ÜRÂ }

“Şüphe yok ki insan, elbette çok büyük bir kâfirdir (yahut nankördür.)”

(Hac:66)

Şimdi burada bir kıyas yapıp şöyle mi diyelim?:

Allâh bu ayette “el-İnsan” demekle bütün insanları kastedti

Mustafa da bir insandır.

Öyleyse Mustafa da şüphe yok ki elbette çok büyük bir kâfirdir (yahut 'nankördür.')

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ إِذْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَرَحَ بِهَا
وَأَن تَصِيدَهُمْ سَيِّئَاتُهُ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ }

فَإِنَّ الْإِنْسَانَ زَسَّانَ كَفُورٌ {

“İnsana tarafımızdan bir rahmet tattırırsak onunla sevinir. Onlara ellerinin yapıp takdim ettikleri yüzünden onlara bir kötülük de dokunursa Şüphe yok ki insan elbette çok büyük bir kâfirdir (yahut ‘nankördür.’)” (Şura: 48)

Şimdi burada bir kıyas yapıp şöyle mi diyelim?:

Allâh bu ayette el-İnsan” demekle bütün insanları kasdetti.

Mustafa da bir insandır.

Öyleyse Mustafa’ya Allâh tarafından bir rahmet tattırılırsa onunla sevinir; ellerinin yapıp takdim ettiği (işlediği günahlar) yüzünden de ona bir kötülük dokunursa şüphe yok ki o, elbette çok büyük bir kâfirdir (yahut nankördür.)

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ إِنَّ الْإِنْسَانَ زَسَّانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهٗ الشَّرُّ سَرَّهٗ
جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهٗ الْخَيْرُ مَنُوعًا }

“Şüphe yok ki insan hırsı çok ve sabrı az olarak yaratılmıştır; ona şer/zarar dokunursa çok feryat eden, bağırıp çağıran ve cıyaklayan biridir. Hayır (menfaat) dokunduğunda da çok pintidir; kimseye bir şey vermez.” (Mearic:19-20-21)

Şimdi burada bir kıyas yapıp şöyle mi diyelim?:

Allâh bu ayette el-İnsan demekle bütün insanları kasdetti.

Mustafa da bir insandır.

Öyleyse şüphe yok ki Mustafa da hırsı çok ve sabrı az olarak yaratılmıştır; ona şer/zarar dokunursa çok feryat eden, bağırıp çağıran ve cıyaklayan biridir. Hayır/ menfaat dokunduğunda da çok pintidir; kimseye bir şey vermez.

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَىٰ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَىٰ }

“Hayır, hayır. Hiç şüphesiz ki insan kendini müstağni (kendi kendine yeterli ve başkasına ihtiyaçsız) halde gördüğü için elbette azmaktadır.” (Alak:6-7)

Şimdi burada bir kıyas yapıp şöyle mi diyelim?:

Allâh bu ayette el-İnsan demekle bütün insanları kasdetti.

Mustafa da bir insandır.

Öyleyse hiç şüphesiz ki Mustafa, kendini müstağni (kendi kendine yeterli ve başkasına ihtiyaçsız) halde gördüğü için elbette azmaktadır.

Rabbimiz yine şöyle buyuruyor:

{ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ }

“Hiç şüphe yok ki insan bilhassa Rabbine karşı elbette çok büyük bir nankördür. (Âdiyat:6)

Şimdi burada bir kıyas yapıp şöyle mi diyelim?:

Allâh bu ayette el-İnsan demekle bütün insanları kastedti.

Mustafa da bir insandır.

Öyleyse hiç şüphe yok ki Mustafa, hususan Rabbine karşı elbette çok büyük bir nankördür.

Değilse, neden?

Yahut şimdi burada bir kıyas yapıp -hâşâ- şöyle mi diyelim?:

Allâh bu ayette el-İnsan demekle bütün insanları kastetti..

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz de bir insandır.

Öyleyse -hâşâ ve kellâ- Nebi sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz de yukarıdaki ayetlerde insan için sayılan vasıfları bulundurmaktadır.

Hâşâ ve kellâ.. Binlerce hâşâ ve kellâ..

Değilse, ne için?..

Ne diyelim?!.. Allâh iman ve akıl versin. Sonumuzu kâmil bir imanla noktalasın.

Selâm hidayete tabi olanlara olsun.

Son sözümüz salat ve selam, son duamız da elhamdü lillahi Rabbi'l-alemindir...